

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)

podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0350

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 6.1.2014

podpis: Vněl

MINISTERSTVO VNITRA

ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK

Dodatečně anonymizováno

v souladu s GDPR

nám. Hrdinů 1635/4, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-822/835.3/2-2013

Praha dne 6.01.2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podala občanka **Ukrajiny** trvale bytem 1

takto:

žádosti výše jmenované žadatelky o udělení státního občanství České republiky **se nevyhovuje.**

Odůvodnění

(dále jen „žadatelka“ nebo „jmenovaná“) podala žádost o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“) prostřednictvím Úřadu městské části Praha 3 dne 7.03.2013. Žadatelce byl povolen trvalý pobyt na území ČR dne 3.03.2004. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o její žádosti dne 5.04.2013.

Dne 1.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů. Podle § 74 tohoto zákona řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se však již od nabytí účinnosti citovaného zákona pro udělení státního občanství ČR nevyžaduje. Ministerstvo vnitra proto při posuzování dané žádosti postupovalo podle shora zmíněného zákona č. 40/1993 Sb. s tím, že u žadatelky v době vydání rozhodnutí již nebylo posuzováno splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona (dále i „předchozí zákon o státním občanství“).

Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) se usnesením o přerušení řízení o žádosti jmenované, jež bylo vypraveno dne 6.06.2013, pokusilo žadatelku předvolat na MV na den 10.07.2013. Zásilku se však nepodařilo jmenované doručit.

Ministerstvo vnitra proto vydalo další usnesení o přerušení řízení dne 4.07.2013, jímž v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), byla jmenovaná informována o tom, že MV zahájilo dne 5.04.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 předchozího zákona o státním občanství, správní řízení ve věci její žádosti o udělení státního občanství ČR. Byla poučena, že podle § 36 a § 38 správního řádu

má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko až do vydání rozhodnutí. Žadatelka pak byla uvedeným usnesením předvolána na Ministerstvo vnitra na den 6.08.2013 s tím, že byla vyzvána ve smyslu § 45 odst. 2 správního řádu, aby zmíněného dne s sebou přinesla dokumenty, které dané usnesení přesně specifikovalo. Toto usnesení jmenovaná převzala dne 11.07.2013.

Žadatelka se však na Ministerstvo vnitra bez omluvy nedostavila. Dne 6.08.2013 nicméně MV obdrželo doklady, které byly po ní požadovány, aby je s sebou k projednání její žádosti přinesla.

Protože za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, bylo nutno žadatelku vyslechnout, Ministerstvo vnitra řízení o dané žádosti o udělení státního občanství usnesením ze dne 18.10.2013 znovu přerušilo a jmenovanou předvolalo na den 28.11.2013.

Stanoveného dne se jmenovaná na MV dostavila. Z předložených dokladů a žadatelkou podaných vysvětlení rozhodující orgán dospěl k následujícím závěrům, které vedly k vydání tohoto rozhodnutí.

Žadatelka je držitelem ukrajinského cestovního pasu č. ... s platností od 26.04.2013 do 26.04.2023, jakož i průkazu povolení k pobytu č. ... s platností do 26.02.2014. Dle dotazníku k žádosti o státní občanství pobývá na území ČR od roku 2003. Jmenovaná přicestovala do České republiky po rozvodu svého předchozího manželství, jež bylo rozvedeno v Užhorodě dne 4.09.2003. Dne 11.12.2003 uzavřela v Praze manželství se státním občanem České republiky. Tento manžel jmenované zemřel dne 26.03.2009 v Praze. Z původního manželství má žadatelka dva dospělé syny – ... Oba bydlí s žadatelkou na adrese jejího trvalého pobytu. Jde o nemovitost obsahující 15 bytových jednotek a nebytové prostory provozované jako restaurace. Danou nemovitost obhospodařují synové žadatelky, přičemž jmenovaná, pakliže pobývá v ČR, většinou bydlí v rodinném domku s parcelou, které nabyla z druhého manželství na základě darovací smlouvy ze dne 24.05.2007.

Ke stanoviskům státních orgánů k žádosti bylo zjištěno, že Úřad městské části Praha 3 doporučuje kladné vyřízení žádosti. Odbor cizinecké policie Praha (dále jen „OCP“) sdělil, že z hlediska dodržování pobytového režimu není námitek k udělení státního občanství.

Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení zahájeného za účinnosti zákona č. 40/1993 Sb., v úplném znění, je povinno zkoumat, zda jmenovaná splňuje podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 předchozího zákona o státním občanství. Podle něj státní občanství České republiky je možno udělit fyzické osobě, která splňuje tam uvedené podmínky, případně zákonné důvody pro jejich případné prominutí zakotvené v § 11 téhož zákona (od 1.01.2014 vyjma podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. b), jak je uvedeno výše).

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) předchozího zákona o státním občanství se od žadatele požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl za sebou nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně

zdržuje. Ze spisu je zřejmé, že jmenované byl povolen trvalý pobyt na území České republiky dne 3.03.2004. Žádost o státní občanství byla podána dne 7.03.2013, tj. po více než pěti letech po povolení trvalého pobytu. Z dostupných dokladů nelze dokázat, že by se žadatelka po povolení trvalého pobytu převážně zdržovala mimo území ČR, byť z jejího cestovního pasu plynou četné cesty na Ukrajinu. Rozhodující orgán proto dospěl k závěru, že podmínku plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona splňuje.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) předchozího zákona o státním občanství je možno na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisu z Rejstříku trestů ČR, který byl pořízen Ministerstvem vnitra dne 8.04.2013, vyplývá, že žadatelka v něm nemá žádný záznam a rozhodující orgán proto konstatoval, že rovněž tuto podmínku splňuje.

Jmenovaná rovněž splňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) předchozího zákona o státním občanství. Jak totiž osvědčuje záznam o pohovoru ze dne 7.03.2013, jímž byla prověřena její znalost českého jazyka na Úřadu městské části Praha 3, žadatelka tuto znalost prokázala.

Ministerstvo vnitra se dále zabývalo otázkou, zda jmenovaná plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, jak to stanoví podmínka uvedená v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) předchozího zákona o státním občanství. Žadatelka do spisu doložila potvrzení Finančního úřadu pro Prahu 3, které osvědčuje neexistenci jejích daňových nedoplatků vůči orgánům Finanční správy ČR ke dni 14.02.2013. Výše pak bylo zmíněno i dodržování pobytového režimu žadatelkou, které plyne ze stanoviska OCP.

Pokud však jde o platby **povinného zdravotního pojištění**, MV zjistilo následující skutečnosti. Jak bylo uvedeno, jmenované byl povolen trvalý pobyt na území České republiky dne 3.03.2004. Do konce roku 2006 za ni hradil pojištění její zaměstnavatel – firma s.r.o., kde pracovala jako uklízečka. Od počátku roku 2007, kdy přešla do kategorie „osoba bez zdanitelných příjmů“ (dále jen „OBZP“) své **zálohy ve výši 1080,- Kč vůbec neplatila** s výjimkou splátky ve výši 2160,- Kč, jíž pokryla pojistné za měsíc únor daného roku. Na konci roku 2007 vykazoval její účet deficit ve výši 9720,- Kč a penále činilo 724,- Kč. Žadatelka pojistné vůbec neplatila ani v roce 2008. K 1.01.2009 jí naběhlo penále za rok 2008 ve výši 3017,- Kč. Ke dni 9.03.2009 vykazoval její stav účtu deficit již ve výši - 25920,- Kč. Jednorázovou platbou ze dne 21.04.2009 ve výši 27 tisíc Kč dostala jmenovaná svůj účet do plusových čísel. Dne 14.12.2009 jí bylo prominuto penále ve výši 4000,- Kč, když předtím její nedoplatek na penále ke dni 7.09.2009 činil již 5107,- Kč. Od dubna 2009, tedy bezprostředně po smrti manžela, byla žadatelka převedena z kategorie „OBZP“ do kategorie „důchodce“, v níž byla evidována pojišťovnou do 6.04.2010. Nově jako OBZP do dubna roku 2012 žadatelka měsíční zálohy ve výši 1080,- Kč znovu nehradila. Dne 19.04.2012 vykazovaly její nedoplatky částku ve výši **23 760,- Kč**. Tento dluh **uhradila** teprve dne 19.02.2013. Ke zmíněnému 19.04.2012 jmenovaná dlužila rovněž na penále částku ve výši 4 074,- Kč. Dne 6.09.2013 jí toto

penále bylo prominuto. Ještě ke dni 26.11.2013 žadatelka dlužila na penále 582,- Kč. Žadatelka tak zdravotní pojištění dlouhodobě nehradila v souladu s příslušným právním předpisem a nespĺňuje proto podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) předchozího zákona o státním občanství.

Podle ustanovení § 11 odst. 4 předchozího zákona o státním občanství bylo možno posoudit danou žádost jako případ hodný zvláštního zřetele, jestliže okolnosti daného případu toto ospravedlňovaly. V případě jmenované tomu tak však není. Jmenovaná sama při projednání její žádosti na MV uvedla pouze, že neví, jakým způsobem došlo k prodlení v platbách, když dala bance trvalý příkaz na placení záloh. Ministerstvo vnitra však tento argument nemůže přijmout, neb se jeví zcela nepravděpodobným, že by banka neplnila trvalé příkazy klienta. Její dlouhodobá pochybení v placení záloh zdravotního pojištění tak řádně nezdůvodnila. Nelze pominout ani skutečnost, že jmenovaná v ČR pobývá pouze omezeně. Z jejího původního cestovního pasu č. _____ plyne neúměrně vysoké množství cest na Ukrajinu, a to i z doby ještě před úmrtím posledního manžela. Protože rodiče žadatelky zemřeli ještě před jejím příchodem do České republiky a sourozence nemá, MV je toho názoru, že žadatelka, která je z druhého uzavřeného manželství dobře materiálně zabezpečena, do ČR cestuje pouze za svými dětmi, kdy po úmrtí svého posledního manžela již ztratila svou vazbu na Českou republiku. Četnost svých cest při projednání žádosti zdůvodnila vyřizováním majetkových záležitostí po svém prvním manželovi. Nicméně časové rozpětí těchto cest přesahuje rámec dědického řízení či majetkových sporů a Ministerstvo vnitra tento argument proto neshledalo věrohodným. V této souvislosti nelze nepřipomenout první neúspěšný pokus o doručení usnesení o přerušení řízení a reakci jmenované na druhé shodné usnesení, kdy se k jednání bez omluvy vůbec nedostavila a pouze zaslala požadované doklady.

Na základě všech výše podrobně popsaných skutečností správní orgán dospěl k závěru, že žadatelce nesplnění předmětné podmínky nepromine, resp. státní občanství České republiky jí neudělí. Z toho důvodu bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy